

V

(Γνωστοποιήσεις)

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 15ης Οκτωβρίου 2015 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας

(Υπόθεση C-137/14) ⁽¹⁾

[Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 2011/92/ΕΕ — Εκτίμηση των επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων δημοσίων και ιδιωτικών έργων στο περιβάλλον — Άρθρο 11 — Οδηγία 2010/75/ΕΕ — Βιομηχανικές εκπομπές (ολοκληρωμένη πρόληψη και έλεγχος της ρύπανσης) — Άρθρο 25 — Πρόσβαση στη δικαιοσύνη — Μη συνάδουσα εθνική δικονομική ρύθμιση]

(2015/C 406/03)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: C. Hermes και G. Wilms)

Καθής: Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας (εκπρόσωποι: T. Henze και J. Möller)

Παραμβαίνουσα υπέρ της καθής: Δημοκρατία της Αυστρίας (εκπρόσωπος: C. Pesendorfer)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

1) Η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, περιορίζοντας:

- κατ' εφαρμογήν του άρθρου 46 του νόμου περί διοικητικής διαδικασίας (Verwaltungsverfahrensgesetz), την ακύρωση των αποφάσεων λόγω διαδικαστικής πλημμέλειας μόνο στις περιπτώσεις στις οποίες δεν έχει πραγματοποιηθεί προηγούμενη εκτίμηση ή προκαταρκτική εξέταση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων και στις περιπτώσεις στις οποίες ο προσφεύγων αποδεικνύει ότι η διαδικαστική πλημμέλεια έχει αντιώδη συνάφεια με το περιεχόμενο της αποφάσεως·
- κατά το άρθρο 2, παράγραφος 3, του νόμου περί θεσπίσεως συμπληρωματικών διατάξεων για τις προσφυγές σε θέματα περιβάλλοντος τις οποίες προβλέπει η οδηγία 2003/35/ΕΚ (Umwelt-Rechtsbehelfsgesetz), της 7ης Δεκεμβρίου 2006, όπως τροποποιήθηκε με τον νόμο της 21ης Ιανουαρίου 2013, και το άρθρο 73, παράγραφος 4, του νόμου περί διοικητικής διαδικασίας (Verwaltungsverfahrensgesetz), την ενεργητική νομιμοποίηση και την έκταση του δικαστικού ελέγχου μόνο στις περιπτώσεις ενστάσεων οι οποίες προβλήθηκαν εμπροθέσμως κατά τη διοικητική διαδικασία η οποία κατέληξε στην έκδοση της αποφάσεως·
- κατ' εφαρμογήν του άρθρου 2, παράγραφος 1, σε συνδυασμό με το άρθρο 5, παράγραφος 1, του νόμου περί θεσπίσεως συμπληρωματικών διατάξεων για τις προσφυγές σε θέματα περιβάλλοντος τις οποίες προβλέπει η οδηγία 2003/35/ΕΚ (Umwelt-Rechtsbehelfsgesetz), της 7ης Δεκεμβρίου 2006, όπως τροποποιήθηκε με τον νόμο της 21ης Ιανουαρίου 2013, στις διαδικασίες οι οποίες κινήθηκαν μετά τις 25 Ιουνίου 2005 και ολοκληρώθηκαν πριν από τις 12 Μαΐου 2011, την ενεργητική νομιμοποίηση των περιβαλλοντικών ενώσεων μόνο όσον αφορά διατάξεις του δικαίου που απονέμουν δικαιώματα σε ιδιώτες·

- κατά το άρθρο 2, παράγραφος 1, σε συνδυασμό με το άρθρο 5, παράγραφος 1, του νόμου περί θεοπίσεως συμπληρωματικών διατάξεων για τις προσφυγές σε θέματα περιβάλλοντος τις οποίες προβλέπει η οδηγία 2003/35/EK (Umwelt-Rechtsbehelfsgesetz), της 7ης Δεκεμβρίου 2006, όπως τροποποιήθηκε με τον νόμο της 21ης Ιανουαρίου 2013, στις διαδικασίες οι οποίες κινήθηκαν μετά τις 25 Ιουνίου 2005 και ολοκληρώθηκαν πριν από τις 12 Μαΐου 2011, την έκταση του δικαστικού ελέγχου των προσφυγών των περιβαλλοντικών ενώσεων μόνον όσον αφορά διατάξεις του δικαίου που απονέμουν δικαιώματα σε ιδιώτες, και
- αποκλείοντας, κατά το άρθρο 5, παράγραφοι 1 και 4, του νόμου περί θεοπίσεως συμπληρωματικών διατάξεων για τις προσφυγές σε θέματα περιβάλλοντος τις οποίες προβλέπει η οδηγία 2003/35/EK (Umwelt-Rechtsbehelfsgesetz), της 7ης Δεκεμβρίου 2006, όπως τροποποιήθηκε με τον νόμο της 21ης Ιανουαρίου 2013, από το πεδίο εφαρμογής της εθνικής νομοθεσίας τις διοικητικές διαδικασίες οι οποίες είχαν κινηθεί πριν από τις 25 Ιουνίου 2005,

παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 11 της οδηγίας 2011/92/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Δεκεμβρίου 2011, για την εκτίμηση των επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων δημοσίων και ιδιωτικών έργων στο περιβάλλον, και το άρθρο 25 της οδηγίας 2010/75/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Νοεμβρίου 2010, περί βιομηχανικών εκπομπών (ολοκληρωμένη πρόληψη και έλεγχος της ρύπανσης).

- 2) Απορρίπτει κατά τα λοιπά την προσφυγή.
- 3) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας και η Δημοκρατία της Αυστρίας φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους.

(¹) ΕΕ C 159 της 26.5.2014.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 15ης Οκτωβρίου 2015 –Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ελληνικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-167/14) (¹)

(Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 91/271/ΕΟΚ — Επεξεργασία των αστικών λυμάτων — Απόφαση του Δικαστηρίου διαπιστώνουσα παράβαση — Μη εκτέλεση — Άρθρο 260, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ — Χρηματικές κυρώσεις — Κατ' αποκοπήν ποσό και χρηματική ποινή)

(2015/C 406/04)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: Γ. Ζαββός και Ε. Manhaeve)

Καθής: Ελληνική Δημοκρατία (εκπρόσωπος: Ε. Σκανδάλου)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Η Ελληνική Δημοκρατία, μη έχοντας λάβει όλα τα μέτρα που συνεπάγεται η εκτέλεση της αποφάσεως Επιτροπή κατά Ελλάδας (C-440/06, EU:C:2007:642), παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 260, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ.